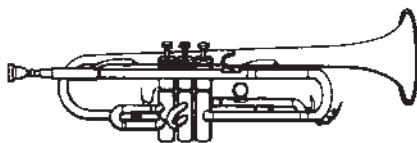


۲-۲- ترومپت



En.

trumpet (tpt., trp., tr.)

It.

tromba (tr.)

Ger.

trompete (tr., trp.)

Fr.

trompette (tr.)

خانواده : بادی‌ها (آیروفون aerophone)

گروه : بادی‌های برنجی

چگونگی ارتعاش هوا : هوا توسط لب‌های نوازنده مرتיעش می‌شود.

ترومپت، سازی است قدیمی که نوع فلزی آن را می‌توان در سال‌های ۵۷° قبل از میلاد نزد سپاهیان روم جست و جو کرد. این ساز سالیان متعددی در اندازه و کوک‌های مختلف بدون کلید، به شرح زیر مورد استفاده قرار می‌گرفته است :

ترومپت «سی‌بمل» (C) یک پرده پایین تر شنیده می‌شد.

ترومپت «سی‌بکار» (B) نیم پرده پایین تر شنیده می‌شد.

ترومپت «ربمل» (D) نیم پرده بالاتر شنیده می‌شد.

ترومپت «ر» (D) یک پرده بالاتر شنیده می‌شد.

ترومپت «می‌بمل» (E) یک سوم کوچک بالاتر شنیده می‌شد.

ترومپت «می» (E) یک سوم بزرگ بالاتر شنیده می‌شد.

ترومپت «فا» (F) یک چهارم درست بالاتر شنیده می‌شد.

ترومپت «سل‌بمل» (G) یک پنجم کاسته بالاتر شنیده می‌شد.

ترومپت «سل» (G) یک پنجم درست بالاتر شنیده می‌شد.

سری هارمونیک ترومپت‌های فوق به دلیل طول زیاد لوله (دو برابر ترومپت‌های فعلی) به شرح

زیر است :

۲-۳۲- مثال

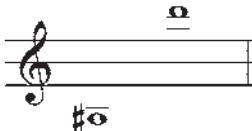
نوت‌های سیاه یا توپر، خارج از صدای این ساز نوشته شده‌اند (۷ و ۱۱ و ۱۳ و ۱۴). با توجه به اینکه شاتزده هارمونیک فوق جزء صدای این ساز هستند همه ترومپت‌های اشاره شده در بالا نمی‌توانستند تمام شاتزده هارمونیک را اجرا کنند. بدلیل فقدان تکنیک پیشرفته در این ساز، برخی آهنگسازان کلاسیک رغبت زیادی به استفاده از این ساز نداشتند.

اولین پیشرفت رضایت‌بخش در سال ۱۸۱۰ با اضافه کردن کلید روی سازهای برنجی، از جمله ترومپت، توسط هلیدی (Halliday) حاصل شد و این اختراع به نام او ثبت گردید. در حدود سال ۱۸۲۰ چندین لوله اضافه برای ترومپت و سازهای برنجی دیگر ساخته شدند که با قرار دادن هر کدام از آن‌ها صدای هارمونیک‌ها نیز تغییر کرد. بالاخره در سال ۱۸۳۹ نوع دیگری از این ساز، در اندازه و صدادهی‌های مختلف توسط آدولف ساکس (Adolph Sax) ساخته شد و او کلیدهای چهارم و حتی پنجم را نیز به بعضی از این سازها اضافه کرد که به نام «ساکسهورن» معرفی شد.

در حال حاضر پرمصرف‌ترین ترومپتی که در ارکستر سمفونیک استفاده می‌شود، ترومپت «سی‌مبل» (B♭) است که از لحاظ صدای پُر و نرم، بر دیگر انواع این ساز برتری دارد.

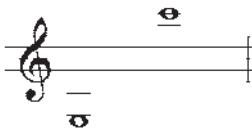
محدوده صوتی ترومپت «سی‌مبل»

مثال ۲-۳۳



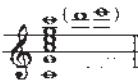
صدادهی

مثال ۲-۳۴



انگشت‌گذاری ترومپت به قرار زیر است:

باز (بدون گرفتن کلید) در این پوزیسیون اجرای هارمونیک هفتم A^\flat و C^\sharp است



دکمه دوم و سوم پایین نگداشته شوند



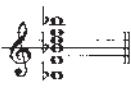
دکمه دوم پایین نگداشته شوند



دکمه اول و سوم پایین نگداشته شوند



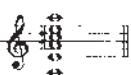
دکمه اول پایین
نگهداشته شوند



همه دکمه‌ها پایین
نگهداشته شوند



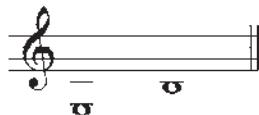
دکمه سوم یا اول و دوم
پایین نگهداشته شوند



مناطق صوتی

منطقه پایین

مثال ۲-۳۵



تولید تُن‌ها در این منطقه نسبتاً دشوار است اما نوازنده ماهر می‌تواند کنترل نسبتاً خوبی در تولید صداها در این منطقه داشته باشد.

منطقه میانی

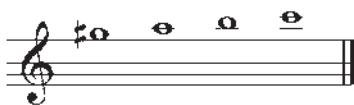
مثال ۲-۳۶



بهترین منطقه صوتی ساز است و کنترل دینامیک بر روی تُن‌ها آسان است. صدا در این منطقه واضح، روشن و دارای بیان خوبی است.

منطقه بالا

مثال ۲-۳۷



تولید تُن‌ها در این منطقه نسبتاً دشوار و بهتر است از آن‌ها پرهیز شود. البته نوازنده ماهر، کنترل نسبتاً خوبی در تولید این صداها دارد.

در قطعاتی که نیاز به حجم بیشتری از صدا است – در مقایسه با قطعاتی که دینامیک نسبتاً پایینی دارند – اجرا با ترومپت آسان‌تر است، به خصوص در مناطق بالای ساز، کنترل دینامیک در **pp** در

منطقهٔ پایین نسبتاً دشوار است.

مثال زیر نمایانگر استفاده از تمام مناطق صوتی ترومپت است :

مثال ۲-۳۸

کوبلند : Outdoor Overture, میزان‌های ۴۵-۳۱، CD2-TR.45

Moderato

Bb Tpt. solo

16

mp freely, with natural expression

20

24

28

p

تولید آوا و زبان‌زدن : ترومپت چاکترین سازِ گروه بادی‌های برنجی است. گروه نت‌های زیر خط اتصال در یک نفس نواخته می‌شوند و برای تولید نت‌های غیرمتصل، نوازنده جداگانه زبان می‌زند. زبان‌زدن تکی، دوتابی و سه‌تایی به‌طور دایم در این ساز مرسوم است. مثال‌های زیر، زبان‌زدن دوتابی و سه‌تایی را نشان می‌دهند :

مثال ۲-۳۹

پوجینی ۱۹۲۴-۱۸۵۸، La Bohème : 1858-TR.46، شروع، زبان‌زدن دوتابی، CD2-TR.46

marcatissimo

E Tpt. 1, 2, 3

1

مثال ۴۰

وردي 1901-1813، Aida : پرده اول، زبان زدن سه تابی، CD2-TR.46

استفاده از سوردين در ترومپت بسیار رایج است و آن را با اصطلاح ایتالیایی *con sordino* نشان می‌دهند. برای برداشتن سوردين، اصطلاح *senza sordino* به کار می‌رود و در بعضی پارتیتورهای اخیر، از واژه انگلیسی *open senza sordino* به جای *senza sordino* هم استفاده می‌شود.

در مثال زیر، ابتدا ترومپت، بدون سوردين و سپس نیم پرده پایین تر با سوردين به اجرا می‌بردارد:

مثال ۴۱

مالر 1860-1911، موومان چهارم، میزان های ۶۲۵-۶۲۳، Symphony No.1 : CD2-TR.47

مثال ۲-۴۲

دبوسی ۱۹۱۸-۱۸۶۲، میزان‌های ۱۲۴-۱۳۱، Nocturnes, Fêtes : 1862-1918 CD2-TR.48

تولیل : اجرای تریل در ترومپت، با حرکت و کنترل دکمه‌های ساز صورت می‌گیرد. در مناطق بالاتر بعضی تریل‌ها را می‌توان با حرکت لب‌ها تولید کرد. اجرای تریل‌هایی که با پایین و بالا بردن یک دکمه صورت می‌گیرد آسان است. به همین نسبت، حرکت دو دکمه سخت‌تر و سه دکمه بسیار دشوار است و بهتر است از آن‌ها پرهیز کرد.
تریل‌هایی که باید از آن‌ها پرهیز کرد :

مثال ۲-۴۳

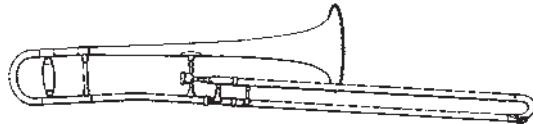


گلیساندو : گاه از نوازنده ترومپت خواسته می‌شود به اجرای گلیساندو بپردازد. گلیساندو زمانی تأثیرگذار است که در منطقه بالای ساز باشد و حرکت آن نیز بالارونده باشد.

مثال ۲-۴۴

برخی آهنگسازان که آثار برجسته‌ای برای ترومپت دارند، عبارت‌اند از : هایدن : کنسerto می‌بمل، باخ : Mighty Lord، هندل : The Trumpet Shall Sound، دبوسی : Four pieces for Trumpet and Piano و ملکلُم آرنولد (Malcolm Arnold) Fantasy for Trumpet : کلی آهنگسازان اوایل رمانیک به بعد همگی در آثار خود از این ساز استفاده کرده‌اند.

۲-۲- ترومبون



En.	It.	Ger.	Fr.
trombone	trombone	posaune	trombone
(tr., tbe., trb., trm., trbe)	pl. tromboni	(ps.pos.) (tbni., trni.)	(tr.)

خانواده : بادی‌ها (آیروفون aerophone)

گروه : بادی‌های برنجی

چگونگی ارتعاش هوا : هوا توسط لب‌های نوازنده متعش می‌شود.

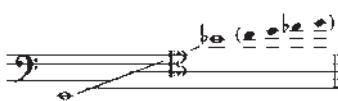
در این خانواده با دو نوع ترومبون مواجه هستیم که از لحاظ شکل ظاهری کاملاً متفاوت‌اند:
 الف) ترومبون‌هایی که اندازه و صدادهی مختلف دارند (پیکولو، سویرانو، آلتو، تنور و باس) و مجهر به کلید، پیستون و یا والو هستند و در حال حاضر در ارکستر سمفونیک مورد استفاده قرار نمی‌گیرند.
 ب) ترومبون‌های دارای کولیس یا کشویی (وسیله‌ای که اجرای گلیساندوها را برای این ساز فراهم می‌کند) که در حال حاضر بیشترین استفاده را در ارکستر سمفونیک دارند.

در این خانواده سه نوع ترومبون : آلتو، تنور و باس داریم که هر کدام دارای هفت پوزیسیون هستند. حضور ترومبون آلتو، به دلیل داشتن صدای زیر و ناهمانگی با ترومبون تنور و باس، در ارکستر سمفونیک کم نگ شده است. همان‌طور که والتر پیستون (Walter Piston) در کتاب ارکستراسیون نوشته است ترومبون سولوهای آلتو عموماً می‌تواند با یک ترومپت جایگزین شوند. تمام امکانات ترومبون آلتو مانند باس ترومبون است، با این تفاوت که ترومبون آلتو یک اکتاو بالاتر است.

ترومبون تنور : این ترومبون در کارخانه سازنده، به عنوان ترومبون A^{\flat} شناخته می‌شود زیرا پوزیسیون بسته آن A^{\flat} را اجرا می‌کند.

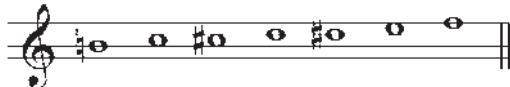
محدوده صوتی

مثال ۴۵-۲



مناطق صوتی : تولید ٹن‌های مثال زیر در این ساز دشوار است و نیاز به تکنیک خوبی دارد و ترجیحاً در قطعات سولو باید از آن استفاده شود :

مثال ۲-۴۶



منطقه پایین

مثال ۲-۴۷



این نت‌ها بسیار قوی و خوب هستند اما در نوشتن باید توجه داشت که تولید آن‌ها نفس زیادی نیاز دارد.

مناطق دیگر صوتی ساز بسیار خوب‌اند بجز نت‌های $\text{G} \# \text{A} \text{B}$ که البته در دست‌های نوازنده ماهر به خوبی اجرا می‌شوند.

نت‌های پدال : این نت‌ها، نت‌های پایه در هر پوزیسیون هستند (منظور از پایه، پایه نت‌های هارمونیک در هر پوزیسیون است) و از نظر تئوریک تولید همه آن‌ها باید امکان‌پذیر باشد اما در عمل چنین نیست. چهار پدالی که بیشتر قابل استفاده هستند عبارت اند از :

مثال ۲-۴۸



در ترومبون تنور می‌توان بعضی ٹن‌ها را در بیشتر از یک پوزیسیون تولید کرد. مثلاً D^4 هم در پوزیسیون چهارم و هم در پوزیسیون هفتم تولید می‌شود اما تمام نت‌های پایین تر از Ab^3 فقط در یک پوزیسیون تولید می‌شوند. بنابراین اجرای مثال زیر، با سرعت بالا مشکل است، به خصوص برای آماتورها، زیرا با تغییر پوزیسیون دور همراه است :

مثال ۲-۴۹

Fast

VII I VII I VII I VII III



پوزیسیون‌ها

مثال ۲-۵۰

The image shows a musical staff with seven positions of a bassoon. The positions are labeled I through VII below the staff. The key signatures change with each position: I (B-flat major), II (G major), III (F major), IV (D major), V (A major), VI (E major), and VII (C major). The bassoon part consists of eighth-note chords.

مثال ۲-۵۱

The image shows a musical staff with a bassoon line. The dynamic is marked as *pp* (pianissimo) and the tempo is 120 BPM. The bassoon plays eighth-note chords throughout the measure.

در مورد زمان نگهداشت نت‌ها در ترomboon لازم به یادآوری است که این ساز به اندازه دیگر سازها قابلیت نگهداشت نت‌ها را به صورت پدال ندارد و هرچه این نت‌ها در مناطق پایین ساز قرار گیرند، بر این دشواری افزوده می‌شود. مثلاً برای اجرای مثال بالا بهتر است از دینامیک *pp* استفاده شود. مثال بالا تا حدود شش یا هفت میزان در تمپوی منطقی قابل اجرا است.

اجرای قسمت‌های متصل در محدوده‌های پایین مشکل است اما در محدوده‌های بالا این مشکل وجود ندارد.

تولید آوا و زبان زدن : اگرچه زبان زدن تکی، دوتایی و سه‌تایی در ترomboon امکان‌پذیر است اما زبان زدن تند و سریع در این ساز مشکل‌تر از ترombopt است زیرا سر ساز ترomboon از دهنی ترombopt بزرگ‌تر است و به همین نسبت که اندازه ساز بزرگ‌تر می‌شود (ترomboon باس) تولید آوا و صوت در مناطق پایین با گندی و سنگینی همراه است.

لگاتوی خوب در این ساز زمانی تولید می‌شود که نت‌های زیر خط لگاتو، از سری هارمونیک‌های تزدیک به هم باشند. نوازنده‌گان حرفه‌ای این ساز، با زبان زدن نرم و تغییر وضعیت کولیس، در بسیاری از مناطق، لگاتوی نسبتاً خوبی تولید می‌کنند.

مثال ۵۲

موتسارت ۱۷۹۱ – ۱۸۵۰، Requiem, Tubamirum : 1759 – 1791

Andante

Tub.

مثال‌های زیر مربوط به سازهای مختلف این خانواده (ترومبون تور و باس) هستند:

مثال ۵۳

بتهوون ۱۸۲۶ – ۱۷۷۰، Symphony No.9 : 1770

Andante maestoso

Bs. Trb.

مثال ۵۴

برلیوز ۱۸۶۹ – ۱۸۰۳ : رکوچی مارش : 1803 – 1869 (سه ترومبون)، Rákóczi March : 1803 – 1869

Allegro

3 Trb.

مثال ۵۵

برامس ۱۸۹۷ – CD2-TR.53 : مومنان چهارم، میزان‌های ۴۷–۵۱ (سه ترومبون)، Symphony No. 1 : 1839

Più allegro

استفاده از سوردين در این ساز، مانند هورن و ترومپت، رنگ ٹن را تغییر می‌دهد و نوازنده ترومبون را قادر می‌سازد که به نرمی بنوازد. در دو مثال زیر که از ادبیات موسیقی قرن بیستم گرفته شده‌اند استفاده از این تأثیر صوتی نشان داده شده است. در مثال دوم، ترومبون‌ها با ویولنسل‌ها و کتریباس که با چوب آرشه col Legno می‌نوازنند دوبله شده‌اند.

مثال ۵۶

سدسیونز ۱۹۸۵ – CD2-TR.54 : مومنان چهارم، میزان‌های ۶۸–۷۰، Symphony : 1896

Allegro
con sordini

مثال ۵۷

برگ ۱۹۳۵ – CD2-TR.54, ۵۱–۴۵، Violin concerto : 1885، مومنان اول، میزان‌های ۴۵–۵۱

Slowly

گلیساندو : گلیساندو، به وسیله کولیس در این ساز بسیار طبیعی است زیرا نوازنده ترومبون می‌تواند کولیس را بین دونت یا پیشتر حرکت دهد. این حرکت مانند حرکت انگشت نوازنده سازهای

زهی روی سیم است. این نوع گلیساندو تا حدود فاصله پنجم کاسته را دربر می‌گیرد. گلیساندوی دیگری که در این ساز تولید می‌شود با حرکت لب است و یا ترکیب حرکت لب و حرکت کولیس.

در سه مثال زیر، گلیساندو در ترمه‌بون نشان داده شده است. گلیساندوی مثال سوم (بارتوک) شبیه به گلیساندوی هورن در سری هارمونیک‌ها است که کمتر استفاده می‌شود و متمایز است.

مثال ۵۸

خاچاطوریان CD2-TR.55، رقص شمشیر، میزان‌های ۱۱-۱۰، Gayane Ballet , Suite No. 1 : 1903 – 1978

مثال ۵۹

بریتن CD2-TR.55، فوگ، The Young Persons Guide to the Orchestra : 1913 – 1976

«④» معنی گلیساندو نوآخنه سود.

مثال ۶۰

بارتوک CD2-TR.56، مومنان سوم، میزان‌های ۵۹۳-۶۰۰، Violin Concerto No. 2 : 1881 – 1943

596

Ten. Trb. 1

Ten. Trb. 2

Bs. Trb.

599

Ten. Trb. 1

Ten. Trb. 2

Bs. Trb.

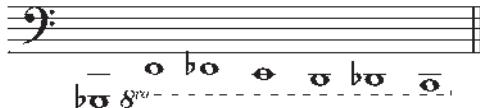
برخی آهنگسازانی که آثار بر جسته‌ای برای ترومبون تنور دارند، عبارت‌اند از: ملک‌لیم آرنولد: فانتری برای ترومبون، مارسل پوت (Marcel Poot) (قطعه‌ای تقریباً آزاد)، گردن جکوب: کنسترو، ارنست هس (Ernst Hess) (Gordon Jacob): کاپیس، باکستون ار (Baxton Orr) کنسترو و آلبرت برگر (Alberchts berger): کنسترو.

ترومبون باس EN.bass trombone: صدای این ساز بسیار زیبا و پرقدرت و از جهت نفس‌گیری قابل ملاحظه است. این ساز تقریباً در منطقه زیر (صدای‌های بالا) به کار برده نمی‌شود. ترومپون باس نیز هفت پوزیسیون به شرح زیر دارد: (بم ترین نت در هر پوزیسیون هارمونیک دوم است).

مثال ۶۱-۲

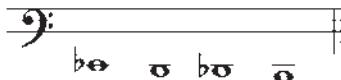
توضیح این که در بیشتر پوزیسیون‌ها، هارمونیک هفتم نیز حاصل می‌شود. با کمی دقت ملاحظه می‌شود که اولین پوزیسیون ترومبون باس از آخرین پوزیسیون ترومبون تنور، نیم پرده پایین‌تر است (برای وسعت بخشیدن بیشتر به صدای خانواده ترومبون در بخش بم). علاوه بر وسعت صداهای فوق، این ساز نیز دارای چندین نت تکمیلی در منطقه بم است که آن‌ها را «نت‌های پدال» می‌نامند.

مثال ۶۲



ترومبون‌های دارای ونیتل، نت‌های زیرا را نیز اجرا می‌کنند:

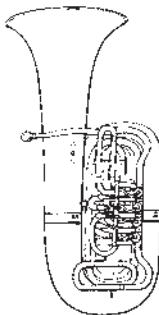
مثال ۶۳



ترومبون باس در ارکستراسیون جزء سازهای «اویت» محسوب می‌شود اما چون اولین پوزیسیون آن از «می‌بل» شروع می‌شود، در کارخانه سازنده، آن را به عنوان «ترومبون باس می‌بل» می‌شناسند. این ساز در انگلستان از پوزیسیون «سل» نیز ساخته می‌شود و در سایر قسمت‌های اروپا پوزیسیون «فا» به کار می‌رود که به دلیل ایجاد هارمونیک‌های متفاوت، مشکلاتی را به همراه دارد زیرا بیشتر آهنگسازها برای ترومبون باس «می‌بل» می‌نویسند، مانند *Gurrelieder* اثر شوئنبرگ (Schoenberg) که یک پاساز گلیساندو را با امکانات ترومبون باس می‌بل به طور بسیار عمیق و آرام اجرا کرده است.

ترومبون‌هایی که در ارکستر استفاده می‌شوند، عبارت‌اند از: ترومبون تنور I و II و ترومبون باس که معمولاً با پارتا یک توپا را اجرا می‌کنند. به طور کلی آهنگسازان دوره رمانیک به بعد، در آثار ارکستری بزرگ خود از این ساز استفاده کرده‌اند.

۴-۲- توبا



En.

tuba (tb.)

It.

tuba (tb., tba.)

Ger.

tuba (tb.) [also basstuba (btb,)]

Fr.

tuba (tb.)

خانواده : بادی‌ها (آیروفون aerophone)

گروه : بادی‌های برنجی

چگونگی ارتعاش هوا : هوا توسط لب‌های نوازنده مرتיעش می‌شود.

این ساز کلیددار از خانواده ساکسهورن‌ها (saxhorns) در اندازه و صدادهی‌های مختلف و دارای حجم صدایی پُر و با قدرت است. در حال حاضر باس توبا و کنترباس توبا بیشترین مورد استفاده را دارند. مالر (Mahler) در همه کارهای برنجی خود از این دو نوع ساز و در «سمفونی هفتم» از نوعی باس کوچک استفاده کرده است که یک‌نهم بزرگ‌پایین تر از نت‌های نوشته شده، شنیده می‌شود. وقتی در ارکستراسیون، «توبا» قید می‌شود، منظور همان «باس توبا» است. باس توبا اغلب همراه با ترومبون باس برای سنگین کردن خط باس ارکستر، یک پارت را اجرا می‌کند. به طور کلی ساکسهورن باس‌هایی که تاکنون مورد استفاده قرار گرفته‌اند، عبارت‌اند از:

۱- باس توبا در «فا» که وزن نسبتاً کمی دارد و مدت‌ها به عنوان باس ارکستر مورد استفاده قرار می‌گرفت.

۲- باس توبا در «می‌بل» که اندازی بزرگ‌تر است و کمتر مورد استفاده قرار می‌گرفت.

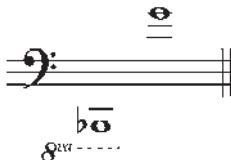
۳- باس توبا در «دو» که پس از ورود به ارکستر سمفونیک، جانشین دو ساز قبلی شد.

۴- باس توبای بزرگ دوبل «سی‌بل» که پایین‌ترین توبای استفاده شده در باندهای نظامی، و از نظر حجم و شکل ظاهری بزرگ‌تر از سایر انواع توبا است و به بمباردون (Bombardon) نیز معروف است. واگنر در ارکستراسیون حلقة نیبلونگ که تصنیف آن بیست و یک سال به طول انجامید، برای یافتن صدای بسیار بسیار، یک توبای بمباردون انتخاب کرد.

توبا، برخلاف گذشته که جزء سازهای انتقالی بود، در حال حاضر سازی غیرانتقالی محسوب می‌شود و آهنگساز هر آنچه نیاز دارد، برای آن می‌نویسد.

محدوده صوتی

مثال ۲-۶۴

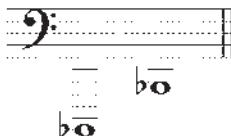


نوازنده توبا امروزه در ارکستر سمفونیک قادر است در تمام محدوده مثال بالا بنوازد (نت نویسی معمول این ساز در کلید فا است).

مناطق صوتی

منطقه پایین

مثال ۲-۶۵

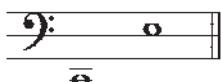


صدا در این منطقه پُرقدرت، پُرصدا و عمیق است و تُن‌ها بسیار خوش صدا و قابل قبول و شبیه به صدای «ارگ» هستند.

طول زیاد لوله باعث می‌شود تولید تُن‌ها در این منطقه نیاز به نفس زیادی داشته باشد. بنابراین اجرای قطعات یا لحظات تند و سریع در این منطقه پیشنهاد نمی‌شود. نت‌های پدال و هارمونیک‌های بم و پایین در این منطقه بسیار تأثیرگذارند و اجرای دینامیک‌های ***ff*** تا ***pp*** نیز ممکن است.

منطقه میانی

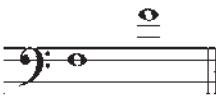
مثال ۲-۶۶



صدا در این منطقه بسیار قوی است و استفاده از این منطقه بیشترین کاربرد را در این ساز دارد. بدیهی است توبا در مناطق بالاتر چاک‌تر می‌شود و تُن‌ساز در این مناطق نرم و گِرد و شبیه به صدای هورن است.

منطقه بالا

مثال ۲-۶۷



تُن‌ها در این منطقه ضعیف‌اند و هرچه به سمت نت‌های بالاتر می‌روند خصوصیات خود را از دست می‌دهند.

مثال زیر یکی از معروف‌ترین کارهای سولو در ادبیات موسیقی برای این ساز است :

مثال ۲-۶۸

موسوسکی—راول CD2-TR.57 , Pictures at an Exhibition, Bydlo

Sempre moderato pesante

Tba. Solo

pp *poco a poco cresc.*

باید توجه داشت که برای نوازندهٔ توبا که دارای طولانی‌ترین طول لوله در بین سازهای بادی برنجی است و برای تولید تُن‌ها نیاز به نفس زیادی دارد، لازم است استراحت‌های مناسب در نظر گرفته شود.

تولید آوا و زبان‌زدن : تولید انواع تُن‌ها در این ساز با دینامیک‌های مختلف امکان‌پذیر است. در این ساز نیز مانند دیگر سازهای بادی تمام نت‌های زیر خط اتصال در یک نفس اجرا می‌شوند. مثال زیر، استفاده از این ساز را در منطقه میانی و کمی بالاتر نشان می‌دهد که دارای صدایی زیبا است و به نرمی نواخته می‌شود :

مثال ۲-۶۹

مارل 1911 – 1860 ، مومنان سوم، میزان‌های ۱۵-۲۳ CD2-TR.58 , Symphony No.1

f Andante

Tba.

pp

زبان زدن تکی، دوتایی و سه تایی در این ساز قابل اجرا هستند، اگرچه زبان زدن دوتایی و سه تایی در ادبیات ارکستری استاندارد معمول نیستند.

توانایی توبا در ایجاد تأثیرات ویژه در مثال زیر نشان داده شده است :

مثال ۲-۷۰ CD2-TR.59

Adagio

Tba. *Adagio*

ffz > p < ff ffz > pp < ff ffz > pp < ff ffz > pp < ff

این ساز همچنین قادر به نواختن قسمت های نرم و تغزلی نیز هست که در مثال زیر نشان داده شده است :

مثال ۲-۷۱

و اگر 1813 – 1883، پرده اول، *Der Fliegende Holländer* : 1813

173 $\sigma = 69$

Tba. $\sigma = 69$

pp p

مثال های زیر توانایی و چابکی توبا را در اجرای قسمت های سریع و پرش های بزرگ با توجه به اندازه بزرگ این ساز نشان می دهند :

مثال ۲-۷۲

بروکوفیف 1953 – 1891، موومان اول، *Symphony No.5* : 1891

Andante $J = 48$

Tba. *Andante* $J = 48$

ff

۲-۷۳ مثال

راول CD2-TR.62 , La Valse : 1875 – 1937

Allegro, in 1

توبا توانایی دوبله کردن و افزایش قدرت بخش باس را در دینامیک‌های مختلف دارد. در مثال زیر، توبا صدایی شبیه به پیتریکاتو تولید می‌کند و با کنتری باس که با آرشه نواخته می‌شود ترکیب شده است:

۲-۷۴ مثال

مالر CD2-TR.63 , Symphony No.6 : 1860 – 1911 ، موومان چهارم، میزان‌های ۱۷۸ – ۱۸۰

178 Allegro moderato (heavy marcato)

استفاده از سوردين در توبا مانند دیگر اعضای گروه بادی برنجی مرسوم است اما گذاشتن و برداشتن سوردين در این ساز به سرعت میسر نیست، بنابراین لازم است برای انجام این کار وقت کافی به نوازنده داده شود تا بدون سر و صدای اضافی این کار را انجام دهد.

مثال زیر نمونه‌ای از استفاده از سوردين در مناطق میانی و کمی بالاتر در این ساز است :

۲-۷۵ مثال

Andante
con sord.

تریل : تریل در ادبیات سمفونیک برای توبا به ندرت دیده می شود اما زمانی که نوشته می شود دارای تأثیر ویژه ای است. تریل در این ساز با حرکت کلیدها تولید می شود.

مثال ۲-۷۶

واگنر، میزان های ۱۵۸-۱۶۵، Die Meistersinger : 1813-1883

Allegro

158



یکی دیگر از تأثیرات ویژه در توبا، flutter tonguing، یعنی حرکت سریع زبان در زمان دمیدن درون دهنه ساز است.

مثال ۲-۷۷

شوئنبرگ، میزان ۴۲۶، Erwartung : 1874-1951

126

Tba.

برخی آهنگسازانی که آثار برجسته ای برای توبا دارند، عبارت اند از :

هیندمیت (Vaughan Williams) : Sonata for Bass Tuba: (Hindemith)

کسرتو، الک ویلدر (Alec Wilder) : سوناتا، باخ : سویت شماره یک برای ویولنسل که اغلب، قسمت سوم این سویت را برای باس توبا اجرا می کنند و والتر هارتلی (Walter S. Hartley) :

سویت برای باس توبا.

لازم به یادآوری است که بیشترین مورد استفاده این ساز در ارکسترها نظامی است.

پرسش

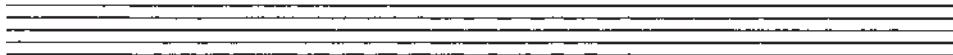
۱- هارمونیک اول تا هفتم از سری هارمونیک‌ها را براساس نت پایه داده شده

بنویسید :

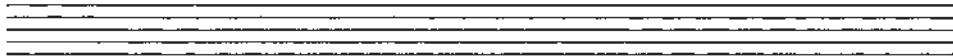
الف



ب



ج



د



الف) از نت «فا»

ب) از نت «سی بمل»

ج) از نت «می بمل»

د) از نت «ر»

۲- نقش کلید در سازهای بادی برنجی چیست؟

۳- ترتیب نوشتن سازهای بخش بادی برنجی در ارکسترهاي سمfonیک امروزی

چگونه است؟

۴- اگر هر کدام از ترومپت‌های زیر، نت «دومیانی» (C⁴) را بنازنند صدای حاصل

در هر کدام چه خواهد بود؟

الف) ترومپت B

ب) ترومپت C

ج) ترومپت D

د) ترومپت F

۵- صدادهی آهنگ زیر در ترومپت فا چگونه است؟

۶- صدادهی آهنگ زیر در ترومپت سی بمل چگونه است؟

۷- صدادهی آهنگ زیر در هورن فا چگونه است؟

۸- آهنگ زیر را برای ترومپت لا بنویسید :

۹- آهنگ زیر را برای هورن می بنویسید :



۱۰- آهنگ زیر را برای ترومپت ر بنویسید :

